

El final del cinema i del Parc Central

Jordi Salvat, 03 de novembre de 2009

Aquestes darreres setmanes Tarragona ha viscut una mena de 'shock' en haver d'assumir que s'ha quedat sense cap cinema en el seu nucli urbà després del tancament dels cinemes Lauren del Parc Central. Una part important dels aficionats al cinema -aquells que no arriben als vint anys- només han conegut aquestes sis sales inaugurades el 1997, però a mesura que augmenta l'edat també s'incrementen el número de cinemes recordats. Aquest és el meu cas, amb els cinemes Catalunya i Òscars. Abans, encara n'hi havia més. Però ara ja no tenim ni els Lauren i els tarragonins i tarragonines s'han de conformar en agafar el cotxe i anar al polígon Les Gavarres, amb un Multicinemes de 16 sales. O a les Bruixes d'Altafulla, amb sis. Qui ho havia de dir!

L'enfoc dels mitjans de comunicació del tancament dels cinemes del Parc Central ha estat molt localista, però Tarragona és una víctima més d'un problema molt més global. En els darrers anys estan canviant molt ràpidament els hàbits de consum audiovisual, sobretot entre els més joves. Internet i la pirateria estan fent molt mal a les sales de cinema. Baixar-se una pel·lícula de la xarxa és molt barat -econòmicament i jurídicament- i anar a una sala de cinema és molt car. Els cinemes no reaccionen i hi ha qui s'atreveix a afirmar que és qüestió de no massa anys que amb prou feines quedin les sales en versió original, la dels seguidors més fidels. Jo no seria tan pessimista perquè crec que els empresaris cinematogràfics reaccionaran i alguns cinemes d'estrena ens quedaran.

Un altre tema és la crisi que viu el Parc Central i que no només té com a símptoma el tancament dels Cinemes Lauren, sinó la baixada de persiana d'altres negocis i els problemes que estan passant molts d'altres. El Parc Central tenia l'avantatge de poder deixar el vehicle de forma gratuïta i aquest fet provocava certes perversions a causa de la poca disponibilitat d'aparcament gratuït a la zona i el preu abusiu del de pagament. Molta gent anava a passar la tarda al centre comercial, però aquesta opció d'oci -discutible per a molts- s'ha encarit considerablement i la possibilitat d'anar a la Rambla Nova i pagar els preus desorbitats dels pàrquings es troba al mateix nivell del Parc Central. Per tant, enlloc de tancar-nos en aquest recinte comercial, anem a ramblejar.

El futur del Parc Central i del cinema depèn de la capacitat de reacció dels seus màxims responsables, que han de saber afrontar els canvis radicals que pateix la nostra societat en el cas dels segons i als canvis estructurals de la ciutat de Tarragona els primers. El consum audiovisual seguirà evolucionant i els cinemes hauran d'apostar per solucions imaginatives i innovadores per evitar el tancament gradual de les sales cinematogràfiques, igual que ha passat amb els videoclubs.

Per altra banda, l'arribada del Corte Inglés és ja un compte enrera i el Parc Central pot ser la gran víctima de la implantació d'aquests grans magatzems a la capital tarragonina. Paradoxes de la vida: recordeu el cataclisme que apuntaven molts comerços de la ciutat de Tarragona a mitjan dels noranta amb l'obertura del Parc Central? El comerç minorista tarragoní ha sabut reaccionar i ara es prepara per l'arrencada del Corte Inglés. Un exemple a seguir.